

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 21/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 771

PHƯƠNG THUỐC TỐT NHẤT CHÍNH LÀ PHÁP MÔN NIỆM PHẬT

Thích Ca Mâu Ni Phật ở trong “*Kinh Đại Tập*” đã rất ân cần dặn bảo chúng sinh thời Mạt Pháp chúng ta. Phật nói: “**Thời kỳ Mạt Pháp, Tịnh Độ thành tựu.**” Chúng ta đang ở trong thời kỳ Mạt Pháp cách Phật 3000 năm, chỉ có pháp môn Tịnh Độ mới có thể giúp chúng ta có thành tựu. Thời buổi kỹ thuật số có quá nhiều sự tạp nhiễu, nếu không có một câu “**A Di Đà Phật**” để định tâm lại, để dừng vọng niệm thì chúng ta khó mà hàng phục được vọng niệm.

Họ ngồi đó cho rằng họ đang tĩnh tọa để tái tạo tế bào, thậm chí họ cho rằng họ có thể ngồi ở đó phóng điện từ để trị bệnh cho người ở phương xa. Thật ra đó chỉ là vọng tưởng! Họ cảm thấy rằng họ có thể làm được nhưng bản thân họ còn bị phiền não, vọng tưởng dày vò, chưa nói đến tập khí luôn hoành hành, dấy khởi. Cuối cùng những người bệnh nhân kia vẫn có bệnh khổ, vẫn phiền não trùng trùng.

Chư Phật Bồ Tát là những bậc giác ngộ hoàn toàn, năng lực, trí tuệ, đức năng đầy đủ viên mãn mà các Ngài còn không làm như vậy. Khi xưa, Thích Ca Mâu Ni Phật phải dân du khắp nơi để giáo hóa chúng sanh. Ngài không ngồi một chỗ để phát ra điện từ, truyền năng lượng cho chúng sanh. Trong Kinh điển, chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức nhiều đời không ai làm điều đó. Chẳng nhẽ trí tuệ năng lực của các Ngài không bằng người ngày nay hay sao? Hòa Thượng nói: “**Chúng sinh ngày nay khôn hơn Phật nhiều!**”. Họ cho rằng họ có năng lượng siêu nhiên, có thể ngồi ở nhà để cách không truyền năng lượng. Thật ra điều này có thể thực hiện được với điều kiện cả hai phía đều có tâm thanh tịnh. Chính họ mới chỉ se se thanh tịnh, đối phương thì đầy phiền não vọng tưởng, họ ngồi đó nghĩ “*Tết này không có ai cho tiền tiêu*”. Vậy thì làm sao có thể cách không truyền năng lượng!

Bà cụ ở Nha Trang sống một mình khoảng 5 – 7 năm nay, nhưng bà không thấy mình sống một mình mà bà sống với Phật A Di Đà. Từ sáng đến tối bà niệm Phật cho nên nội tâm có niềm vui bất tận. Hòa Thượng Hải Hiền có nội tâm vui vẻ, không nghĩ Đông nghĩ Tây, không mong cầu. Ngài ngày ngày lão thật niệm Phật, ngày ngày làm ra sản phẩm ngũ cốc tặng mọi người. Ngài tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Đó không phải là “*diệu phương*” sao! “*Diệu phương*” là phương thuốc vi diệu. Tôi cũng thấy một số tấm gương các cụ cả ngày không nói gì, không can dự việc tốt xấu của người, chỉ một lòng niệm Phật. Chính vì vậy họ không có phiền não, không có bệnh khổ. Chúng ta buông câu “**A Di Đà Phật**” ra thì tâm toàn là thành bại tốt xấu, hơn thua, sợ được sợ mất, sợ lời sợ lỗi.

Hòa Thượng nói một câu mà tôi đã trải qua gần chục năm để chiêm nghiệm: “**Chúng ta chân thật niệm Phật, chỉ một lòng niệm Phật. Bao giờ chúng ta vãng sanh thì Phật tự biết, thậm chí cơm gạo áo tiền của chúng ta Phật cũng tự biết, Phật an bài**”. Nhiều người hiểu sai câu này nên họ bỏ hết tất cả, không làm gì, chỉ niệm Phật để chờ Phật đến đón. Như vậy thì sai rồi!

Hòa Thượng nói: “**Phật mong muốn làm gì cho chúng sinh thì chúng ta thay Phật làm**”. Chúng ta là sứ giả của Phật. Chúng ta có tâm Phật, dùng tâm Phật để niệm Phật thì tương ứng với Phật. Tâm chúng ta niệm Phật, thân chúng ta làm tất cả mọi việc. Điều này không hề chướng ngại. Chân thật niệm Phật, chân thật vì chúng sanh mà lo nghĩ, dùng nguyện lực để thúc đẩy động lực, dùng động lực để thúc đẩy nguyện lực. Vậy thì Phật A Di Đà sẽ vì chúng ta mà an bài. Nếu chúng ta cho rằng “*không biết ra sao ngày sau*” thì chúng ta không có niềm tin.

Trong mảnh vườn nhỏ xíu của tôi, dưới đất có rau, trong vườn có rau, trên cao có rau. Tôi trồng su su, những nhánh su su leo lên nóc nhà, cho rất nhiều trái. Cây đậu, cây bí đao, cây bồ công anh đều phát triển rất tốt, lá to, xanh rì, hứa hẹn một mùa thu hoạch. Nếu hôm nay tôi đi gom rau trái để tặng mọi người thì sẽ hái được 2 thùng hơn 40kg. Đó chỉ là nói đến rau tươi, chưa nói đến rau khô. Tôi biết rõ rằng đời sống vật chất của mình không thiếu, còn có thể tặng quà cho người khác. Hôm qua tôi tặng quà cho hai gia đình và tặng họ món mứt kho rất ngon mà tôi tự làm. Tôi biết là họ rất vui. Khi chúng ta hoàn toàn chủ động cuộc sống của mình và có thể chia sẻ với mọi người thì không phải lo “*biết ra sao ngày sau*”. Ở Tây Ninh, ở Sơn Tây, mọi người cũng canh tác, trồng trọt các loại rau củ rất phong phú, tươi tốt. Vậy thì chúng ta biết chắc rằng đời sống của những người sống ở đó và những người sống xung quanh sẽ đầy đủ.

Hòa Thượng Hải Hiền cả một đời cực lực niệm Phật, cực lực lao động. Thân của Ngài là thân phục vụ chúng sanh, cả đời hi sinh phụng hiến cho nên mới vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Chúng ta sợ ra nắng bị cháy da nên ngồi trong nhà niệm Phật cho khỏe. Thân của chúng ta là thân hưởng thụ an nhàn, thân sợ khó sợ khổ, lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác cho nên sau khi mất mới được 6 giờ, 8 giờ thì thân xác đã có hiện tượng trương sinh rồi.

Chúng ta thể hội lời dạy của Phật trong “**Kinh Vô Lượng Thọ**”: “**Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm**”. “**Một lòng chuyên niệm**” mà không “**phát tâm Bồ Đề**” thì không vãng sanh. “**Phát tâm Bồ Đề**” mà không “**một lòng chuyên niệm**” cũng không thể vãng sanh. Hai điều này phải tương bổ, tương trợ. Tâm Bồ Đề là tâm vì chúng sinh, trên cầu Phật đạo, dưới độ hóa chúng sinh. Niệm Phật cũng phải làm ra tấm gương. Cả đời chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật cũng phải làm ra tấm gương cho chúng sinh. Hòa Thượng Hải Hiền lão thật niệm Phật, làm tất cả các việc nhưng trong tâm không dính mắc, trong lòng chỉ một câu A Di Đà Phật. Hành giả niệm Phật phải nhìn tấm gương niệm Phật của người xưa. Người xưa không rủ bỏ trách nhiệm đối với gia đình và xã hội, không ngồi đó niệm Phật cầu cảm ứng.

Hòa Thượng nói: **“Cho dù ngày mai chết thì hôm nay chúng ta vẫn làm tất cả những việc cần làm. Cho dù chỉ còn một hơi thở cuối cùng thì việc cần làm vẫn làm”**. Nhiều người hiểu lầm, cho rằng cứ lo cho việc vãng sanh của mình mà không lo cho chúng sanh. Tâm của họ đã lọt vào tự tư tự lợi. Lo việc vãng sanh là hoàn toàn đúng, nhưng làm việc vì chúng sinh cũng không trở ngại việc chúng ta vãng sanh. Hòa Thượng Hải Hiền, Hòa Thượng Tịnh Không đã làm biểu pháp cho chúng ta, hoàn toàn không chướng ngại.

Một số người nói rằng: **“Thầy vọng Tây xen tạp vì Thầy đi làm giáo dục, thầy không “một lòng chuyên niệm” nữa”**. Vì vậy ngay cả một số học trò thân tín của tôi cũng rất nhiều người bỏ đi. Nếu tôi xen tạp thì làm sao chúng ta có thể triển khai học tập **“1200 đề tài của Hòa Thượng Tịnh Không”**? Nếu tôi xen tạp thì làm sao chúng ta có thể triển khai học tập cuốn **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”**? Trước đây chưa có Hệ thống Khai Minh Đức, bây giờ Hệ thống Khai Minh Đức đã hoạt động tốt. Nếu xen tạp mà có thể giúp nhiều người được lợi, giúp nhiều người biết đến Phật Pháp, giúp họ biết niệm Phật, giúp họ biết làm nhiều việc thiện, gieo duyên lành với Phật thì cũng nên xen tạp. Chúng ta tưởng mình tu hành vì chúng sanh, nhưng cuối cùng vì tự tư tự lợi, vì sự an toàn của bản thân. Tự tư tự lợi thì không thể vãng sanh.

Đạo đức Thánh Hiền ngày càng mai một. Phật pháp ngày càng bị xen tạp, không còn là thuần chánh nữa. Vậy thì những người tu chúng ta phải nỗ lực thúc đẩy văn hóa truyền thống, thúc đẩy giáo dục Phật Đà bằng cách **“tự hành hóa tha”**. **“Tự hành”** là chính mình làm, **“hóa tha”** là làm lợi ích chúng sinh. Dùng **“tự hành”** để giúp cho công việc **“hóa tha”** của chúng ta được thuận tiện bởi vì chúng sinh cảm động, cảm phục thì họ mới nghe. Vậy thì **“tự hành”** giúp cho **“hóa tha”**, nhưng **“hóa tha”** cũng giúp cho **“tự hành”**. Đây không phải là xen tạp. Nếu bây giờ chúng ta không làm thì tương lai Phật pháp sẽ ra sao? Ai sẽ làm biểu pháp cho chúng sinh? Ai sẽ thúc đẩy đạo đức Thánh Hiền?

Trước đây chúng ta đã xuất bản cuốn sách **“Những tấm gương đức hạnh Việt Nam”** với 100 tấm gương của người xưa. Hiện tại chúng ta đã sưu tập được 300 tấm gương đức hạnh Việt Nam. Chúng ta sẽ biên tập, làm thành sách đọc và sách nói mp3 để giúp mọi người học tập thuận tiện. Việc làm ý nghĩa như vậy mà có những người niệm Phật coi là xen tạp. Nếu chúng ta vãng sanh rồi thì người sau sẽ ra sao? Một ngày ở cung trời bằng 100 năm ở thế gian. Chúng ta vãng sanh về gặp Phật, nghe Phật thuyết pháp, tu thành Chánh quả, 500 năm sau quay lại tiếp độ chúng sinh thì nhiều người đã mất cơ hội rồi! Tại sao chúng ta không **“tự hành hóa tha”**? **“Tự hành”** giúp cho **“hóa tha”**, **“hóa tha”** giúp cho **“tự hành”**.

Nếu Hòa Thượng không một đời nỗ lực thì làm gì có tấm gương để chúng ta học tập? Chúng ta cần phải **“tiếp nối Thánh giáo”**, phát huy văn hóa truyền thống, phát huy giáo dục của Phật Đà để lại cho đời sau. Đó mới là tâm Bồ Đề. Niệm Phật như vậy mới vãng sanh. Nhiều trưởng tràng dẫn chúng đạo tràng niệm Phật nhưng lúc chết thân thể cứng đờ, mặt mày tím tái. Chúng ta phải nói ra những việc như vậy để cảnh tỉnh những người niệm Phật. Vì sao họ cả chục năm niệm Phật mà khi họ mất, thân thể cứng đờ, mặt mày tím tái?

Bà cụ ở Nha Trang sống một mình, suốt ngày làm việc thiện. Khi bệnh khổ đến, bị mắc Covid F0, bà không uống thuốc, không ăn. Bà từ chối đi bệnh viện điều trị mà cứ ở nhà ngoan cường niệm Phật. Bà đã khỏi bệnh Covid. Bà không chết vì Covid mà ra đi trong tiếng niệm Phật. Sau 12 giờ đồng hồ niệm Phật, toàn thân bà mềm mại, da dẻ hồng hào. Đó là kết quả của một đời tu hành. Nếu ra đi trong mơ hồ, mặt mày tím tái thì thất bại hoàn toàn. Nếu tự tư ích kỷ thì kết quả đã thảm còn thảm hơn.

Hòa Thượng nói: **“*Bạn nói bạn độ chúng sanh nhưng bạn không biết nấu cơm thì bạn độ ai?*”**.

Trong bài, Hòa Thượng nói: **“*Ba ngàn năm trước, Phật biết rõ thực trạng của chúng ta, Ngài đã nói ra pháp giúp chúng ta lìa khổ được vui. Khi xưa, lúc Phật còn tại thế, nếu họ vướng bận, có khổ đau thì họ đến thưa hỏi với Phật. Phật khai thị thì họ liền khai mở, buông xả, tâm rộng rang. Hiện tại chúng ta không thể gặp Phật cho nên chúng ta học Phật rất khó khăn, giống một người thân bệnh khổ nhưng không gặp được thầy thuốc giỏi. Phật biết rõ chúng sanh thời Mạt Pháp phiền não nặng nề. Phật từ bi lưu lại cho chúng sanh thời Mạt Pháp một diệu phương. Đó chính là pháp môn niệm Phật! Nhưng rất là đáng tiếc! Chúng sanh thời kỳ Mạt Pháp xem thường pháp môn này, không chịu dùng, không chịu ứng dụng. Việc này không thể trách Phật không từ bi, chỉ có thể trách chính mình khờ dại, không chịu nghe lời*”**.

Khi học 1200 đề tài, có lẽ chúng ta được nhắc đi nhắc lại 1200 lần những tập khí: Tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Những tập khí này biến tướng rất vi tế khiến chúng ta không nhận ra. Đó là những căn bệnh trầm kha của chúng ta.

Thầy Phước Căn đã đi tìm trong **“*Đại Tạng Kinh*”**, trích lục ra trong hơn 200 bộ Kinh, Thích Ca Mâu Ni Phật đều nói đến pháp môn Tịnh Độ. Bao nhiêu đời Tổ Sư Đại Đức nhờ pháp môn Tịnh Độ mà chứng đắc, tiếp nối mấy ngàn năm. Người ta cho rằng đây là bịa đặt, lừa dối. Làm gì có sự bịa đặt, lừa dối nào có thể kéo dài tiếp nối suốt mấy ngàn năm như vậy? Thời nay không ít người ngổ ngáo, ngông cuồng. Lúc này cần lắm những người học Phật làm ra biểu pháp, làm ra tấm gương cho chúng sanh thời Mạt Pháp.

Khi bà cụ ở Nha Trang bị F0, tôi dặn cô học trò ở lại để chăm sóc cụ. Sau khi cụ khỏi bệnh thì người thân mới đến thăm, biết cụ có hai quyển sổ tiết kiệm. Lúc còn tỉnh táo, cụ đã phát tâm dành hai cuốn sổ tiết kiệm đó để làm giáo dục nhưng họ không tin. Họ cho rằng chúng ta không phải là thân bằng quyến thuộc mà tự nhiên đi làm người tốt. Trong đó cũng có những người học Phật nhưng tâm trạng không tốt. Chúng ta vẫn chưa nhận được tiền tiết kiệm của bà cụ, nhưng chúng ta đã giao cho gia đình họ số tiền đúng như trong ủy nhiệm chi của bà cụ. Lúc đó họ mới tá hỏa ngạc nhiên: **“*Sao lại có người tốt đến như vậy!*”**. Tang sự của cụ đã diễn ra tốt đẹp. Tôi đã đặt hai vòng hoa viếng cụ, một vòng hoa ghi là **“*Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức kính viếng!*”**, một vòng hoa ghi là **“*Vọng Tây cư sĩ kính viếng!*”**. Chúng ta phải làm ra những tấm gương, làm ra biểu pháp để mọi người hiểu người chân thật học Phật, người chân thật tu hành cần phải làm như thế nào, để chúng sanh có chỗ nương nhờ.

Hòa Thượng nói: **“*Phật vì tất cả chúng sinh ở tương lai mà dặn bảo rằng: Thời kỳ Mạt Pháp, Tịnh Độ thành tựu. Vậy thì người lão thật niệm Phật ngay đời này nhất định có thành tựu. Chúng ta niệm Phật cầu*”**

sinh Tịnh Độ, sinh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc chính là viên thành Tam Bất Thối Chuyển, một đời thành Phật. Có thể thấy pháp môn này thật không thể nghĩ bàn! Chúng ta phải tin tưởng, tiếp nhận pháp môn này, lão thật, thành thật niệm Phật, cầu sinh thế giới Tây Phương Cực Lạc! Như vậy mới không cô phụ ân đức của Thích Ca Mâu Ni Phật vì chúng sinh thời Mạt Pháp mà nói ra pháp môn này”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!